

RAEVAARA

Vaihtoehto *Tampere* – vaihtoehto nykymenolle

Aarne Raevaara 621

kaupunginvaltuutettu, valtuustoryhmän pj (VaTa)
yhdyskuntalautakunnan ja alueellisen jätehuoltojaoston jäsen
aarne.raevaara@gmail.com | 041 5224636 | www.raevaara.com

**Saat mitä tilaat –
Raevara uudelleen Tampereen kaupunginvaltuustoon!**

Äänestä vaihtoehto nykymenolle

”Miksi Tampereen kaupungilla on varaa satoja miljoonia maksaviin megahankkeisiin, mutta ei kaupunkilaisille tärkeisiin palveluihin?” Tätä kysyi minulta eräs ikääntyneempi tamperelainen, joka vuoden lopulla yritti turhaan saada aikaa terveyskeskukseen. Hänelle oli kerrottu, että vapaita lääkäriaikoja olisi saatavilla vasta runsaan kuukauden kuluttua.

Tähän huolestuneen ja turhautuneen tamperelaisen kommenttiin kiteytyy Tampereella valtaa pitävän Kokoomuksen, SDP:n, Vihreiden ja Vasemmistoliiton pormestarikoalition aikaansaannokset.

Kun uusi valtuusto runsas neljä vuotta sitten kokoontui, valtuustoon oli saatu Rantaväylän tunnelia vastustava enemmistö. Sitten romahhti. Neljä SDP:n valtuutettua petti äänestäjät ja siirtyi tunnelin kannattajiksi. Ne olivat ratkaisevat äänet.

Siitä eteenpäin Kokoomuksen, SDP:n, Vihreiden ja Vasemmistoliiton pormestarikoalition sulle-mulle -jakopolitiikka on sujunut jouhevasti. Kaupunkilaisten mielipiteiden ei ole annettu häiritä keskinäisiä sopimisia.

Tuloksena toinen toistaan kalliimpia hankkeita, jotka toteutuessaan velkaannuttavat Tampereen kaupungin vuosikymmeniksi eteenpäin. Samaan aikaan palveluita on leikattu ja maksuja on nostettu.

Nyt kuntavaalien alla ilma on taas sakeanaan vaalilupauksia. Puolueet ja ehdokkaat vastustavat kilvan päätöksiä, joita ovat olleet kannattamassa. Tampere-laisten kannattaa olla tarkkana. Kaikkea lupailaan surutta.

Tampereella päätöksentekoa leimaa vaihtoehdottoisuus. Asiat päätetään pienessä piirissä kabineteissa ennen kuin ne tuodaan julkisuuteen kaupunkilaisten arvioitavaksi tai valtuustoon päätettäväksi. Tätä en ole voinut hyväksyä.

Kaupunkilaisille yritetään uskotella, että satojen miljoonien eurojen megahankkeet ovat ”välttämättömiä investointeja tulevaisuuteen” ja kaupungin hillittömälle velkaannuttamiselle ei ole vaihtoehtoa.

Tässä kuviossa valtuutettujen tehtävänä on painaa Kyllä -nappia päätösten jär-

kevyttä, lainmukaisuutta tai hintaa kyseenalaistamatta.

Jos uskaltaa vastustaa järjestömiä hankkeita, leimataan riitapukariksi. Siitä huolimatta on uskallettava sanoa ”Ei”, kun asia sitä vaatii.

Näin ei pidä jatkaa – äänestä VaihtoehtoTampere

VaihtoehtoTampere ry:n yhteisistä on puoluepoliittisesti sitoutumaton kansanliike. Meillä on tahto ja kyky saada aikaan muutos Tampereella.

Tavoitteena on tulkku Tampereen kaupungin päätöksentekoon. Olennaista on, että kaikille hölmöille ja kalliille päätöksille on olemassa järkevä vaihtoehto.

On selvää, että vallassa olevat ja isojen etujen saajat koettavat kaikin tavoin väheksyä ja leimata, kun haastaa ja kyseenalaistaa nykymenon.

Tässä lehdessä on muutamia omia linjauksiani Tampereen kaupungin päätöksiin kuluneena neljän vuoden valtuustokaudella. Näistä lähtökohdista aion pitää kiinni myös tulevilla kaudella, mikäli saan luottamuksen äänestäjiltä.

VaTa

Tunnelin jatkolouhinta – järjestömiä ratkaisun jatko-osa

Päätöksen Rantaväylän tunnelin jatkolouhinnasta eli Näsinkallion liittymän rakentamisesta tekee nyt keväällä valittava uusi valtuusto.

Tunnelihanke olisi neljä vuotta sitten kaatunut liian korkeaan hintaan, mikäli Näsinkallion liittymää ei olisi poistettu suunnitelmista.

Liittymän poistaminen paransi hankkeen kustannusanalyysia. Jokainen Rantaväylältä poistettu liittymä vähensi tunnelin läpiajoaikaa ja lisäsi tunnelin laskennallista välityskykyä. Ilman liittymää rakennettuna tunnelin säästyneissä ruuhka-ajoissa syntyi konsulttien arvion mukaan 444 miljoonan tuotto.

Ruuhkia vähentävällä tuotolla perusteltiin tunnelin rakentamista. Monet rakentamista kannattaneet valtuutetut visioivat valtuustossa kuumeisesti, mihin syntyvät lähes 500 miljoonaa laitetaan.

Kuinkas kävikään. Ilman liittymää rakennettu tunneli kasvatti keskustan ruuhkia. Työmatkojen ajat kasvoivat 53 tuntia vuodessa. Laskennalliset tulot muuttuivat todellisiksi menoiksi.

Nälkä kasvaa syödessä. Näsijärven täyttämiseksi tarvitaan lisää louhittavaa. Lielahteen suunnitellut Dubain saaret houkuttelevat rakennusliikkeitä. Lyhin kuljetusmatka kalliinmurskeelle olisi tunnelin jatkolouhinnasta.

Hölmö hanke ei muutu yhtään järkevämmäksi, vaikka sitä jatkettaisiin toisella hölmöllä hankkeella. On selvää, että näiden loputtomien louhimisten kustannukset tulisivat kaupunkilaisten maksettavaksi.

Rantaväylän tunnelin Näsinkallion liittymää ei tarvitse rakentaa, mikäli raitiohankkeesta sekä muista nykyisiä katuja ja teitä ruuh-

kautavista suunnitelmista luovutaan.

Väyliä välityskyky ei nouse samalle tasolle kuin ne olivat ennen ”ruuhkia poistavan” Rantaväylän tunnelin rakentamista, mutta ajoneuvoliikenne toimisi.

Näsinkallion maanalaisten tunneliliittymän louhiminen ja sen rakentaminen Satakunnankadulle edellyttää myös Kunkun parkin rakentamista. Hanke maksaisi yhteensä noin 150 miljoonaa euroa.

Jokainen Satakunnankatua liikkunut ymmärtää, että sinne johdettu tunneliliittymä puurouttaisi lopullisesti Tampereen keskustan liikenteen. Sekö on tavoitteena?

Luopumalla Näsinkallion liittymästä sekä katujen välityskykyä heikentävistä hankkeista Tampereen kaupunki säästää yli puoli miljardia euroa.

”Jos uskaltaa vastustaa järjestömiä hankkeita, leimataan riitapukariksi. Siitä huolimatta on uskallettava sanoa ”Ei”, kun asia sitä vaatii.”

Kansi- ja Areena-hanke

– kustannukset julkisia, voitot yksityisiä

Valtuusto ei todennäköisesti olisi hyväksynyt Kansi ja Areena -hanketta avoimessa ja julkisessa käsittelyssä.

Kokoomuksen, SDP:n, Vihreiden ja Vasemmistoliiton pormestarikoalitio on ohjelmassaan mainostanut kannattavansa avointa päätöksentekokulttuuria sekä tiedolla johtamista.

Korkealentoiset lupaukset nousivat aivan uudelle tasolle Kansi- ja Areena-hankkeen hyväksymisen yhteydessä Tampereen kaupunginvaltuustossa kevääl-

lä 2016. Tietoa oli varmasti hanketta edistävien joukossa paljonkin. Sitä ei vain haluttu antaa valtuutettujen, tiedotusvälineiden ja kaupunkilaisten eli lystin maksajien käyttöön.

Tampereen kaupungin alkuperäinen rooli on kaikessa hiljaisuudessa muutettu yksityisen hankkeen mahdollistajasta riskisijoittajaksi. Veronmaksajille on jäämässä

riskin kantaminen sekä maksajan rooli. Voitot taas kuitaavat yksityiset sijoittajat.

Kansi- ja Areena -hankkeen käsittely kaupunginvaltuustossa oli demokraattisen päätöksenteon pohjanoteeraus. Pormestarikoalition päätöksellä asian käsittely tapahtui suljettujen ovien takana. Kaupunkilaisia ja toimittajia ei päästetty tilaisuuteen.

Keskeisin asiaan liittyvä aineisto julistettiin salaiseksi. Perusteluna salailulle esitettiin sijoittajien liikesalaisuudet.

Tampereen kaupungin lakimiehet totesivat valtuutetuille yksiselitteisesti, että tietojen antamisesta julkisuuteen seuraa mahdollisesti kahden vuoden vankeustuomio.

Kyse ei ole vain mahdollisesta 80 miljoonan euron julkisesta tuesta yksityiselle hankkeelle. Kyse on myös siitä, miten lähes 80 miljoonan julkisen tuen hyötyjät voivat olla päätöshetkelläkin julkisuudelta piilossa.

Vankeustuomion uhalla haluan todeta, että perusteeton asioiden salailu ja

päätöksenteko puutteellisen tiedon varassa suljettujen ovien takana, kaupunkilaisten ja tiedotusvälineiden ulottumattomissa, ei ole missään tapauksessa hyväksyttävää.

Esitin valtuustossa hankkeen hylkäämistä. Valtuustoryhmistä ainoastaan Jari Heinonen kannatti esitystäni. Perussuomalaiset hyväksyivät vastoin vaalilupustaan Kansi ja Areena -hankkeen.

Hanke herättää runsaasti kysymyksiä. Miksi kaupunki ja valtio tukevat julkisin varoin kymmenillä miljoonilla

sellaista yksityistä hanketta, jonka mahdollisten sijoittajien nimiä ei haluta antaa julkisuuteen veronmaksajien sekä tiedotusvälineiden tietoon?

Muun muassa mahdolliset esteellisyydet tai aggressiivista verosuunnittelua harjoittavat tahot jäävät salailun peittoon.

Onko salailusta muodostumassa hyväksytty ja yhä yleistävämpi julkisen sektorin päätöksenteon tapa?

Mielestäni näin ei saisi olla. Olen siirtänyt Kansi- ja Areena -hankkeen hallinto-oikeuden arvioitavaksi.

”Mahdolliset esteellisyydet tai aggressiivista verosuunnittelua harjoittavat tahot jäävät salailun peittoon.”

Esitin Eteläpuiston rakentamisen hylkäämistä lautakunnassa – kukaan ei kannattanut

Eteläpuiston rakentamishanke on nostanut esiin Tampereen toimittoman kaavoituskäytännön. Lain edellyttämä vuorovaikutus ei toimi. Asukkaita ei kuunnella. Päätöksen tehdään etukäteen julkisuudelta piilossa, suljettujen ovien takana.

Hanke Eteläpuiston rakentamiseksi on edennyt pormestarikoalition ohjauksessa ja virkamiesten johdolla jo usean vuoden ajan. Vasta joulukuussa 2016 yhdyskuntalautakunta pääsi sitä käsittelemään.

Ely -keskus totesi alkuvuodesta lausunnossaan, ettei asemakaavamuutos täytä lain vaatimuksia. Olen täysin samaa mieltä. Esitin yhdyskuntalautakunnassa Ely -keskuksen jo aikaisemmin esittämällä perusteilla Eteläpuistolle kohtuuttoman asemakaavaehdotuksen hylkäämistä.

Kukaan ei kannattanut esitystäni.

Kuntavaalien lähestyessä olemme saaneet lehdistä lukea valtuutettujen järkeviä

kirjoituksia Eteläpuiston arvoista ja kaupunkilaisten näkemysten huomioimisesta.

Ikävä, etteivät useimmat kirjoittajat ole edistäneet eivätkä edes kannattaneet nyt vaalien alla esittämiään asioita kokouksissa.

Eteläpuiston rakentamissuunnitelmat ovat nostaneet julkisuuteen Tampereen kaupungin kaavoituskäytännöt. Asukkaita juoksutetaan kaavoitustilaisuuksiin ja leikitetään näennäisvuorovaikutuksella osalliskokouksissa. Todellisuudessa asukkaita ja osallisia ei edes haluta kuunnella sen paremmin valmistelussa kuin päätöksenteosakaan.

Nykytilanteeseen tarvitaan muutos. Kaupungin kaavayksikön on ryhdyttävä

toimimaan maankäyttö- ja rakennuslain mukaisesti.

Laillisten menettelytapojen, lakien ja etukäteen sovittujen sääntöjen noudattamisesta hyötyvät niin kaupunkilaiset kuin kaikki vastuulliset toimijatkin. Eteläpuiston, kuten muidenkaan kaupunginosien kohdalla näin ei ole toimittu.

Eteläpuisto sinänsä ei tällä hetkellä ole kaikilta osin arvoisessaan käytössä. Alue kaipaa kehittämistä, avoimesti ja julkisesti valmisteltavien vaihtoehtojen pohjalta.

Lähtökohtana tulee olla, että asumisen, turismin ja vetovoiman kannalta tärkeä kansallinen kaupunkipuuhanke toteutetaan. Se ei toteudu Tampereella ilman Eteläpuistoa.

Maahanmuuton kustannukset valtiolle

Perussuomalaisen hallituksen maahanmuuttopolitiikasta aiheutuu mittavia lisäkuluja Tampereen kaupungille.

Tein maaliskuussa 2016 valtuustoaloitteen, että kaupungin on sovittava valtion kanssa pysyvästä nykyisen maahanmuuttopolitiikan aiheuttamien menojen kustannusjaosta.

Tällä hetkellä valtio maksaa kiintiöpakolaisten tai oleskeluluvan saaneiden muuttaessa Tampereelle kustannuksia kolmen tai neljän vuoden ajan. Tämä on aivan riittämätön aika.

Mielestäni valtion pitää kantaa myös kolmen vuoden jälkeen vastuu ylimääräisistä kustannuksista. Paine Tampereelle on kasvanut Maahanmuuttoviraston oh-

jeistaessa vuoden 2016 alussa, ettei pääkaupunkiseudulle muuttamista saa taloudellisesti tukea.

Tampereen kaupungin vastaus valtuustoaloitteen käsiteltiin kaupunginvaltuustossa marrakuussa 2016. Vastaus oli täysin käsittämätön: ”Ei ole tarkoituksenmukaista solmia erillistä sopimusta vastaanotosta valtion kanssa tässä vaiheessa, kun sopimuksella ei ole saatavissa erityistä lisäarvoa tai korvausta.”

Olisi ymmärrettävää, jos kaupungin vastauksessa korostuisi nykyisen Keskustan, Perussuomalaisten ja

Kokoomuksen hallituksen haluttomuus vastata aiheuttamista ongelmista. Mutta kaupungin haluttomuutta parantaa Tampereen taloustilannetta ei voi ymmärtää. Nyt ei edes yritetä neuvotella.

Maahanmuuton aiheuttamat ongelmat ja kustannukset on nyt oikea aika nostaa esiin ilman, että keskustelijat leimataan rasisteiksi.

Mielestäni tamperelaiset eivät voi olla taloudellisesti vastuussa EU:n ja erityisesti perussuomalaisen hallituksen epäonnistuneesta maahanmuuttopolitiikasta.

Tavara-aseman siirto järjetöntä

Nyt vaalien alla tavara-aseman siirtöpäätöksen läpirunnoneet puolueet kertovat uuden asemakaava näyttävän huonolta. Äänestäjän pelko näyttää olevan viisauden alku, mutta mitä tältäkin osin tapahtuu vaalien jälkeen?

Pormestarikoalition voimin luottamuselimissä läpi jyrätty tavara-aseman siirtohanke on osuva esimerkki Tampereen vaihtoehtottomasta päätöksenteosta. Työllistäviä, toimivia ja halpoja vaihto-

ehtoja ei haluttu edes tutkia. Kaksikerroksisen tiilestä muuratun tavara-aseman nostaminen 1.3 metriä, siirtäminen 24 metriä sekä peruskorjaaminen maksaa noin 6.5 miljoonaa. Siirtohanke

on täysin järjetön. Olen sitä eri luottamuselimissä kaikissa vaiheissa perustellen vastustanut. Pormestarikoalitio on runnonut hankkeen läpi vaihtoehtoja tutkimatta, kustannuksia laskematta.

”Kannatan kansallista kaupunkipuistohanketta.”

Sähkölaitoksen myyntiä valmistellaan

Mitä sitoumuksia tai aiesopimuksia on jo tehty? Voidaanko ne perua ilman sanktioita?

Tampereen Sähkölaitoksen yhtiöittämisen yhteydessä 2008 kaupunginvaltuusto teki päätöksen, että energialiiketoimintoja ei myydä eikä myyntiä ryhdytä edes valmistelemaan ilman valtuuston päätöstä.

Tampereen kaupunginvaltuuston selkeä enemmistö antoi lokakuussa 2015 virkamiehille luvan ryhtyä valmistelemaan Tampereen Sähkölaitoksen tytäryhtiöineen myyntiä.

Sähkölaitoksen myynnin valmistelua kannattivat Kokoomuksen, SDP:n, Vihreiden ja Vasemmistoliiton pormestarikoalitio sekä myös Tapu, KD ja Keskusta.

Vastustin jyrkästi Sähkölaitoksen myynnin valmistelua.

Valtuuston päätös Tampereen Sähkölaitos Oy:n omistajalinjauksen muuttamisesta on kestävä. Valittavasti myynnin valmistelun vastustavaa esitystäni kannatti vain yhdeksän valtuutettua.

Useat Sähkölaitoksen myynnin valmistelua kannattaneet valtuutetut ja ryhmät ovat nyt kuntavaalien läheisyydessä antaneet ymmärtää vastustavansa myyntiä.

Miksi nämä ryhmät kannattivat Sähkölaitoksen myynnin valmistelua, jos vastustavat myyntiä?

Vasemmistoliitto on jopa nostanut Sähkölaitoksen myynnin vastustamisen yhdeksi kuntavaaliteemakseen. Ristiriita lupauksen ja tekojen välillä on jyrkkä.

Esitin 20.2.2017 valtuustaloitteessani, että kaupunki välittömästi peruu virkamiehille annetun luvan valmistella Sähkölaitoksen tytäryhtiöineen myyntiä. Valtuustossa vain Jari Heinonen (VaTa) allekirjoitti aloitteeni.

Koska Sähkölaitoksen tytäryhtiöineen myyntiä valmisteltiin salassa, emme tiedä tämänhetkistä tilannetta. Mitä sitoumuksia tai

aiesopimuksia on jo tehty? Voidaanko ne perua ilman sanktioita?

Tampereen kaupunki sai kohtuullisen summan Sähkölaitoksesta, mutta myynti näkyisi välittömästi kaikkien tamperelaisten asumiskustannuksien nousuna. Yksityisessä omistuksessa monopolilla kerätään maksimivoitto. Alueellisen jakeluverkon haltijalla on niin sanottu luonnollinen monopoli, josta kertyy tasaista tuottoa ilman riskejä ja kilpailua.

Muutama vuosi sitten valtion sähkönsiirrosta vastaava yhtiö yksityistettiin myymällä

se pääosin ulkomaisille sijoittajille. Myyntiä on perustellusti pidetty järjettömänä. Kun Carunan jättimäiset hinnankorotukset tulivat julkisuuteen, asiasta päättäneet väistelivät kilvan vastuutaan.

Nyt on vaarana, että Tampereella käy aivan samoin. Myynnin valmistelulle luvan antaneet piilottelevat sen sijaan että myöntäisivät virheensä ja tekisivät korjausliikkeen.

Kaupungin ydintoimintoihin kuuluu varmistaa asukkaiden perustarpeet, kuten sähkö ja lämpö. Julkinen omistus takaa niiden koh-

tuullisen hinnan ja toimintavarmuuden.

Ratikka, Kansi ja Areena, tunnelin lisälouhinta, keskustan maanalainen pysäköinti, uusi jätevesipuhdistamo ja muut isot hankkeet maksavat satoja miljoonia euroja. Tamperelaisilla ei ole varaa nykyiseen. Tampereen hankkeet ja toiminta on priorisoitava, asetettava tärkeysjärjestykseen. Se poistaa Sähkölaitoksen myyntitarpeen.

Tampereen Sähkölaitosta ei pidä myydä. Lupa myynnin valmisteluun on välittömästi peruttava.

”Tampereen Sähkölaitosta ei pidä myydä.”

Ratikka ajaa kaupungin liikenteen ja talouden vaikeuksiin

Käytännössä ratikkahankkeen toteuttaminen edellyttää Sähkölaitoksen myyntiä.

Tampereen kaupunginvaltuusto asetti ratikkahankkeelle kesäkuussa 2014 yleissuunnitelman hyväksymisen yhteydessä kolme reuna-ehtoa. Valtuusto voi tehdä päätöksen rakentamisesta vain jos kustannukset eivät ylitä kustannuskattoa, valtio osallistuu kustannuksiin 30 prosentin osuudella ja suunnitelmat ovat toteuttamiskelpoisia.

Ratikkahanke ylittää kaupunginvaltuuston asettaman indeksitarkistetun kustannuskaton yli 100 miljoonalla. Esitetty ensimmäinen linja maksaa vaunuineen yli puolimiljardia. Hanke kokonaisuudessaan edellyttää myös muita linjoja. On kyse miljardiluokan kustannuksista.

Toinen ehto eli valtion osallistuminen 30 prosentin osuudella ei myöskään toteudu. Valtio osallistuu vain reilulla 20 prosentilla. Ratikkahanke olisi

kaatunut, jos Keskusta ja Perussuomalaiset olisivat vastustaneet valtion rahoitusta.

Ratikkalinjauksen siirtäminen kulkemaan Lielahdessa Näsijärven vesialueelle suunniteltujen niin sanottujen Dubain saarien kautta ei ole uskottava. Linjauksella väitetään saavutettavan 15 miljoonan säästö sekä 50 miljoonalla lisääntyvä tonttimaan myynti.

Näsijärven pohjassa on muun muassa kromia ja muita raskasmetalleja sekä jopa yli 10 metrin paksuudelta niin sanottua nollakuitua. Alueen rakentamiskustannukset ja saavutettavat säästöt sekä huomattavat tonttienmyyntihinnat perustuvat täydelliseen höttöön.

Vastustan ratikkahanketta. Mikäli Tampereella halutaan nostaa joukkoliikenteen kulkutapaosuutta, on huomioitava käyttäjien tarpeet. Tärkeää

on muun muassa suora vaihdoton matka, vuorotiheys, matka-aika, istumapaikka ja hinta. Kaikissa näissä ratikka häviää bussiliikenteelle.

Kohtuuetäisyydellä ratikkareitistä asuu vain noin 15 prosenttia tamperelaisista.

Myös kustannuksissa kumipyöräliikenne on olennaisesti ratikkaa edullisempi. Tampereella on erittäin hyvä ja kattava joukkoliikenne, joka tarvitsee kaupungin tukea vain murto-osan siitä, mitä ratikka tulisi tarvitsemaan.

Joukkoliikenteen kulkutapaosuuden kasvattamiseksi Tampereen kapealla kannaksella kannattaisi aloittaa kumipyöräliikenteen rinnalla olemassa olevan rautatieverkon hyötykäyttäminen. Opeointikustannukset olisivat huomattavasti ratikkaa halvempat. Lähijunan linjakilometrihintaa on ainoastaan noin 1/10 osan ratikasta.

Ilman poliittista kaupankäyntiä ratikan kohtalo olisi selvä. Sitä ei rakennettaisi.

Mikäli nykymeno jatkuu, kaupungin pitää myydä jatkossa yhä enemmän omaisuuttaan.

Käytännössä ratikkahankkeen toteuttaminen edellyttää Sähkölaitoksen myyntiä.

Tampereen kaupungin taloustilannetta parhaiten kuvaava toiminnan ja investointien rahavirta on viimeisten 5 vuoden osalta miinuksella 580 miljoonaa.

Ratikkahanketta ennakoiden vuosi sitten valtakoon voimin valtuuston selkeä enemmistö antoi virkamiehille luvan ryhtyä valmistelemaan Tampereen Sähkölaitoksen myyntiä.

Ratikkahankkeen hyödyt ovat mielikuvissa. Kustannukset ja haitat ovat todellisuutta.

Tampereen uudella valtuustolla on mahdollisuus ottaa ratikkahanke uudelleen käsittelyyn ja muuttaa aiemmin tehty päätös.

Ratikan toteuttamisesta on järjestettävä neuvoa-antava kunnallinen kansanäänestys.

Miksi erosin Perussuomalaisista

Toimittuani suurimman osan ajasta ryhmän puheenjohtajana erosin Perussuomalaisen valtuustoryhmästä alkuvuodesta 2016, koska puolue eduskuntavaalien jälkeen unohti vaalilupauksensa ja tavallisten ihmisten asian.

Puolueella olisi ollut mahdollista lunastaa äänestäjilleen antamia lupauksia hallituksessa. Niin ei kuiten-

kaan ole tapahtunut.

Nykyinen perussuomalainen hallituspolitiikka ei vastaa sitä vaihtoehdon tarjoavaa kansanliikettä, jota itse haluan edustaa ja jollaiselle uskon myös äänestäjien antaneen tukensa.

Omalta osaltani en ole muuttanut linjauksiani. Äänestäjäni saavat, mitä ovat tilanneet.

RAEVAARA 621

Monopolitoimija lisää kustannuksia

Olen alueellisen jätehuoltojaoston jäsenistä ainoa, joka olisi myöntänyt yhdeksälle Pirkanmaan kunnalle luvan jatkaa kiinteistöhaltijan sopimusperusteista, yrittäjävetoista lietekaivojen tyh-

jentämistä. Haja-asutuksen kustannuksia ei pidä uudella monopolijärjestelmällä hallinnollisesti lisätä eikä elämisen mahdollisuuksia entisestään kaventaa.

”Kohtuuetäisyydellä ratikkareitistä asuu vain noin 15 prosenttia tamperelaisista.”

”Ratikkahankkeen hyödyt ovat mielikuvissa. Kustannukset ja haitat ovat todellisuutta.”

Arvoisa äänestäjä, me emme saa yli 30 miljoonaa puoluetukea, kuten kilpailijat. Toivomme kuntavaalikamppailuun alle 100 euron lahjoituksia VaihtoehtoTampere ry:n tilille FI17 5730 0820 7732 04

Joko riittää? Oletko kyllästynyt politikointiin ja Tampereen nykymenoon?

VAIHTOEHTO *Tampere*

Puoluepoliittisesti sitoutumaton kansanliike

- Ihmetteletkö, miksi tamperelaisia ei haluta kuunnella päätöksenteossa?
- Miksi kaupungilla on varaa satojen miljoonien megahankkeisiin, mutta ei kaupunkilaisten palveluihin?
- Miksi kaupunki rahoittaa hankkeita, joissa voitot ovat yksityisiä, mutta tappiot maksavat tamperelaiset?
- Miksi valtuuston suuri enemmistö antoi luvan valmistella Sähkölaitoksen myyntiä?

Näin ei pidä jatkaa – Äänestä VaihtoehtoTampere

Anne Autere
talousopettaja

Juhani Brander
ammattiainneiden opettaja,
kirjailija

Rachid Dahan
koneistaja

Jari Heinonen
sosiaalityön professori,
kaupunginvaltuutettu

Hannu Huhtala
varastomies,
eläkeläinen

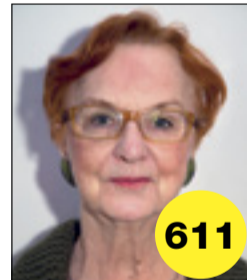
Leena Huhtala
eläkeläinen

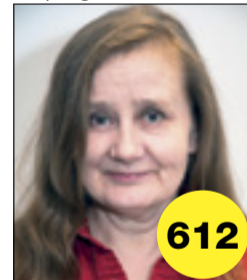
Marko Junkkari
FT, tietojenkäsittelyn
tutkija

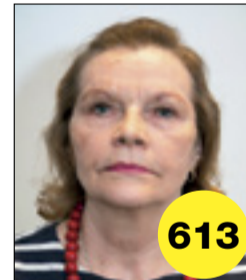
Marja-Riitta Kaikkonen
FM, tuntiopettaja

Ritva Laaksonen
toimistos sihteeri

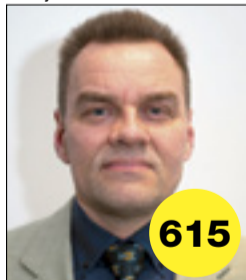
Tarja Lahtinen
rakennusmaalari

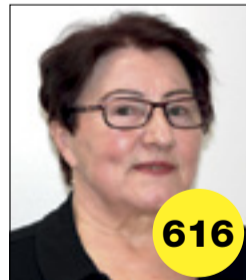
Anneli Laine
sosiaalityöntekijä

Jouko Leväsluoto
yrittäjä,
kriisinhallintaveteraani

Juhani Leväsluoto
opettaja, koneinsinööri

Reine Lindeman
sosiaaliohjaaja,
perushoitaja

Taavi Lintunen
isännöitsijä, eläkeläinen

Arto Lohi
levyseppä

Jorma Markkula
näyttelijä

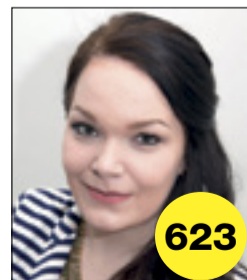
Timo Mäki-Korte
yrittäjä

Aarne Raevaara
kaupunginvaltuutettu,
valtuustoryhmän pj

Jari Rajasalo
työnjohtaja

Jenni Stenberg
eläintenhoitaja

Aarto Uurasjärvi
FM, kuvataiteilija

